

DRONE'LA DOLAŞAN TAVUK

DRONE'LA DOLAŞAN TAVUK

İlkbahar gelesi henüz birkaç hafta olmuştu. Toprak canlanmış, ağaçlar yeşillenmişti. Çok uzaktaki tepelerde rengârenk çiçekler, çeşit çeşit ağaçlar vardı.

Çiftlikteki inekler, koyunlar çayırlara yayılmış taze otlarla kahvaltı yaparken bir yandan da sohbet ediyorlardı.

Ördeklerin dört gözle bekledikleri an gelmişti. Kış mevsiminde buz tutan derenin buzu çözölmüş, keyifle suya dalmışlardı. Tavuklar ise horozun sesiyle uyanmış, yumurtalarını sayıyorlardı. Baharın coşkusu, tüm çiftliği sarmıştı.

Fakat kırmızı bir tavuk, baharın gelişinden memnun değilmış gibi görünüyordu. Kümesin çatısına tünemiş, uzakları seyrediyordu. Derin bir of çekerek yaşadığı çiftliğe baktı. Yerde birkaç papatya, çiftliğin diğer ucunda ise bir söğüt ağacı vardı. Hayvanların mutluluğuna anlam veremedi. “Bu yıl da diğer yıllardan farklı olmayacak. Her sene, bir önceki senenin aynısı,” diye yakındı.

Aslına bakarsanız, kırmızı tavuk bu çiftlikte yaşamayı hiç ama hiç istemiyordu. Hayali çiftlik sahibinin küçük kızı Asya gibi dünyayı dolaşmaktı.

Asya her yaz sırt çantasını alır, arabasına biner, sonbahara kadar gezerdi. Asya'ya öyle çok özeniyordu ki kendine bir de isim takmıştı. Tavuğun kelime haznesi pek geniş olmadığından taktığı ismin uydurma olduğu çok belliydi. "Tori" Tanıştığımız zaman büyük bir gururla adını söylemişti. O gayet ciddiydi ama ben gülmek için kendimi zor tutmuştum.

Tori, diğer şehirleri çok merak ediyordu. Acaba oradaki tavuklar ne yiyor! Nerelerde geziyorlardı. Konuşmaları, giysileri, oyunları buradakilere benziyor muydu?

Tori, merak ediyordu etmesine ama bu çiftlikten nasıl çıkacaktı. Haydi çıktı diyelim! Nasıl dolaşacaktı. Kanatları vardı fakat uçamıyordu. Kendisine çok kızdı. Sonra da uçan kuşlara bakıp “Keşke onlar gibi uçabilseydim.” diye iç geçirdi.

Asya ise sırt çantasını takmış herkesle tek tek vedalaşıyordu. Belli ki yine seyahat etmeyi kafasına koymuştu. O anda Tori’nin aklına bir fikir geldi. Hızla koşup arabanın açık kapısından içeri girdi. Şoförün yanındaki koltuğa oturup emniyet kemerini bağladı.

Bir süre sonra Asya, çiftliktekilerle vedalaşıp arabaya bindi.

Ön koltukta oturan tavuğu görünce şaşkınlıktan neredeyse dili tutulacaktı. Kahkahalarla gülmeye başladı. Herkes gülüyordu.

Asya, tavuğu kucağına alıp “Seni yaramaz.” diyerek dışarıya bıraktı. Bırakır bırakmaz, bir yay gibi dönüp bu sefer de arka koltuğa zıpladı. Asya dışarı çıkarıyor, tavuk tekrar arabaya biniyordu. Zavallı kız sonunda tavuğu kucağına alıp “Ne yapmak istediğini bilmiyorum, sanırım biraz aklın karışmış. Burası senin kümesin değil. Yanlış yerdesin.” dedi.

Tori, arabaya binmeyi birkaç defa daha denedi. Hatta, belki anlar diye Asya’ya hayallerini bile anlattı. Ama hiç kimse onu anlamadı.

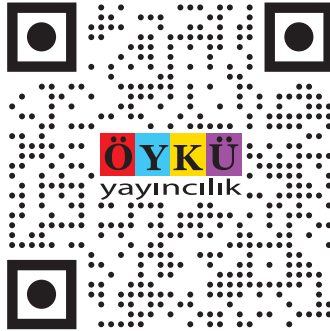

Birkaç defa gıt gıt gıdak sesi duyuldu o kadar. Asya “Üzgünüm seninle seyahat edemem.” dedi. Otomobilin açık kapısından tavuğu yere bıraktı. Sonra da çiftliktekilere dönüp “Ona iyi bakın.” diyerek el salladı. Otomobili çalıştırıp çiftlikten ayrıldı.

Tori, arabanın arkasından baka kaldı. Çok üzgündü. O gün hiç darı yemedi. Zaten bu yiyeceklerden de bıkmıştı. Farklı yemekler istiyordu. Ertesi gün, kümesten hiç çıkmadı. Sonraki, daha sonraki gün de... Kümeste öylece uzanmış tavanı seyrediyor, hayal kuruyordu. Birkaç gün sonra garip bir ses, Tori’yi uyandırdı.

Hikâyenin tamamı 40 sayfadır.
Öykünün devamını merak mı ettin?
Seçkin Kitapçılardan Temin edebilirsin.

İyi ki Öykülerim Var...

www.oykuyayincilik.com • www.oykuekitap.com